

Vláda a jej právo

Eugen Jurzyca, Riaditeľ INEKO

Minister zdravotníctva Ivan Valentovič tvrdí, že štát má právo presunúť platby za „svojich“ poistencov zo súkromných do svojich zdravotných poisťovní. Má pravdu. Vláda má momentálne také preferencie, že má právo, na čo chce. Iná vec je, aké budú dôsledky uplatnenia tohto „práva“. S rovnakou logikou môže vláda nariadiť, že rodičovské príspevky bude posielat' iba do svojich podnikov, ktoré budú predávať deťom tovary a služby s primeranou zľavou. Namiesto pizze a Big Macu si deti budú môcť zjesť oveľa zdravšie plúčka na smotane v ministerskom bufete. O použití príspevku pri narodení dieťaťa tiež nebudú môcť naďalej ľubovoľne rozhodovať rodičia. Budú zaň nakúpené kubánske pomaranče. Aj o príspevku na dvojčatá a trojčatá rozhodne ten, kto platí, teda štát. Bude zaslaný na účet textilných fabriek do najmenej rozvinutých regiónov, a tie za ne ušijú deťom kvalitné dupačky. Chudobní dostanú dávky v hmotnej núdzi, ale za tie budú môcť nakupovať iba v obchodoch vlastnených členmi strán, ktoré chcú pomáhať ľuďom v núdzi. Príspevok na sťahovanie za prácou bude viazaný na prácu v štátnej správe a v Štátnych lesoch, v hodnote nemocenskej amaterskej dostanú občania desaťročné predplatné časopisu Slovenské rozhľady. Takáto stratégia vážne obmedzuje možnosť voľby, a teda aj súťaž na trhu. Tú súťaž, ktorá sa už po stáročia ukazuje motorom skvalitňovania života. V zdravotníctve sa zavádza ťažko, ale rezignovať by sme preto na ňu nemali.